

der holdtes Kontrol, at man vejede op eller maalte op, hvor meget de havde af Ditten eller Datten, for at sikre Landets Forsyninger med Livsformødenheder; det var utidigt Posekigeri, som man i de aller- alvorligste Ord beklagede sig over. Nu møder man her overfor Industrien ikke blot med Krav om Regnskabsaflæggelse og Trusler om Bøder og meget andet, men samtidig med Krav om, at Arbejderne, hvis Løn absolut ikke er urimelig høj, skal afgive større eller mindre Dele deraf for at faa Del i en mægtig Toldforhøjelse eller faa det Gode, som en mægtig Toldforhøjelse menes at være for den paagældende Industri. Der er dog Grund til at mindes den mærkværdige Modsigelse, der er mellem Venstres Holding nu og i den forløbne Tid siden 1920.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, gjorde en Bemærkning med Hensyn til, hvad jeg havde sagt om, at der ikke sikredes nogen Prisnedsættelse, hvis der ellers var Betingelser derfor, og den højt-ærede Indenrigsminister sluttede sig til det ærede Medlems Udtalelse paa dette Punkt. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Drachmann saaledes, at han sagde, at Industrien var selvfølgelig, ligesom den havde været det hidtil under Importreguleringen, villig til, hvis Betingelserne var til Stede, at foretage Prisnedsættelser. Det er jo muligt, at denne Villighed nu kommer, men det er faktisk, at i den Tid, Importreguleringen har bestaaet, er der sket Nedgang i Priserne paa Raavarer, uden at det har sat sig Spor i nedsatte Priser paa de færdige Varer. Hvis Villigheden i Fremtiden er af samme Art som den, der har givet sig Udslag hidtil, giver jeg ikke meget for Tilsagnet. Naar der intet staar i Loven derom, tror jeg ikke en Smule paa, at der kommer noget ud af nok saa mange Tilsagn af den Art.

Den højtærede Indenrigsminister har gjort en Række Bemærkninger. Jeg skal forsøge kun at opholde mig ved nogle enkelte deraf, idet jeg stadig venter, at den Minister, under hvem Sagen naturligt sorterer, Finansministeren, tager Ordet og siger det, der bør siges ved denne Lejlighed. Indenrigsministeren gjorde den Bemærkning, at det var ganske grebet ud af Luften, at denne Lov skulde være en Toldlov. Jeg synes, det er lidt stærkt udtrykt. Selv om jeg jo ved at vurdere Indenrigsministerens Taleform, forekommer det mig at være lovlig groft ligefrem at sige, at det er grebet ud af Luften, at dette Lovforslag

er en Toldlov. I dets § 1 hedder det: „I Tiden fra den 1. April d. A. og indtil den 30. Juni 1925, begge Dage indbefattede, bliver Tolden af Cigarer og Cigarillos (Løbe-Nr. 255 i Toldloven af 5. Maj 1908) at opkræve med 6 Kr. pr. kg“. Saa fortsættes der et langt Stykke om, hvorledes man har at forholde sig med Tilbagebetaling af erlagt Told for de Cigarer, der ligger i Frihavnen, og saa kommer man til Stykke 3, i hvilket der paa samme Maade tales om Tolden af „nedennævnte Arter Fodtøj og Dele af Fodtøj“ og henvises til Løbe-Nr. 164 i Toldloven af 5. Maj 1908. Dette Lovforslag er, som det ganske klart fremgaar af dets Tekst, et Forslag til Ændringer i Toldloven, et Stykke Toldlov, og hvorfor man har saa travlt med at camouflere det, kan jeg virkelig ikke forstaa; thi det lader sig alligevel ikke gøre. Om en Maaned er ikke et Menneske i det ganske Land i Tvivl om, at det er en Toldlov, som er gennemført. Det skal vore Agitatorer nok sørge for. Ja, Indenrigsministeren kan le, saa tidt han vil; jeg har før hørt Latter her i Tinget, der senere blev til noget andet. Indenrigsministeren sagde ogsaa, at her lovgives ikke om Arbejdstid. Ja, hvad staar der da i Lovforslagets § 3? Der staar, at der vil være at træffe Overenskomst, hvorefter der paa den ene eller den anden Maade sker Forandring i Arbejdsvilkaaene, saaledes at den daglige Arbejdstid mindst skal have samme Længde som den, der var den gennemsnitlige for tilsvarende Virksomheder i Henhold til den pr. 1. August 1915 gældende Arbejdsoverenskomst. Er det ikke en Fastansættelse af Arbejdstidens Længde? Hvorfor dog forsøge at afkræfte, hvad der staar i Lovforslaget? Den højt-ærede Minister kan dog vel være det Lovforslag bekendt, han møder med, han kan dog vel vedstaa, hvad der staar i det. Lad os dog ikke forsøge den Slags Sofisterier for Alvor, som Ministeren gør sig skyldig i her. Ministeren forsikrede mig, at den Modstand, vort Krav om lovbestemt Arbejdstid hidtil havde mødt, vilde det møde ogsaa i Fremtiden. Det har jeg ikke tænkt paa at bestride. Vi kan være sikre paa, at hvis vi møder med Lovforslag om Forkortelse af Arbejdstiden, saa vil de møde ubetinget Modstand hos den højtærede Indenrigsminister og hans Parti. Derimod Lovforslag om Forlængelse af Arbejdstiden møder man selv med fra Regeringens Side. Ministeren talte i en meget railerende Form om 11 Millioner Cigarer, jeg havde nævnt, og 15 Millioner, et andet Medlem havde nævnt, at der laa i Frihavnen. Jeg ved